

## POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **Ł.S.**  
w przedmiocie wydania wyroku łącznego  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej  
na posiedzeniu w dniu 18 grudnia 2024r.  
wniosku Prokuratora Generalnego  
o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim z  
dnia 14 maja 2024r., sygn. akt II K 807/23  
na podstawie art. 532§1 i 3 k.p.k.

### **p o s t a n o w i ł:**

**wstrzymać wykonanie wyroku łącznego Sądu Rejonowego w  
Ostrowie Wielkopolskim z dnia 14 maja 2024 r., wydanego w  
sprawie o sygn. akt II K 807/23.**

## UZASADNIENIE

Wniosek Prokuratora Generalnego należało uznać za zasadny.

Uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia jest możliwe między innymi wówczas, gdy treść wniesionej kasacji wskazuje na duże prawdopodobieństwo zasadności podniesionego w niej zarzutu i przez to przedwczesną znaczną dolegliwość skutków wykonania kary.

Wniosek sporządzony w niniejszej sprawie, choć niezwykle lakoniczny, taką argumentację zawiera, akcentując konieczność uniknięcia wykonania wobec Ł.S. niesłusznie orzeczonej wobec niego kary łącznej roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności.

W wywiedzionej kasacji podniesiono zarzut naruszenia przepisów prawa procesowego i materialnego, to jest art. 366§1 k.p.k., art. 410 k.p.k. i art. 413§1 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k. i

art. 572 k.p.k. oraz art. 4§1 k.k., art. 85§2 k.k. i art. 87§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 23 czerwca 2020r., poprzez niewyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy, wynikających z materiałów ujawnionych w toku rozprawy głównej, a w szczególności dotyczących postępowania wykonawczego co do następnie połączonych kar i błędnego przyjęcia w komparycji orzeczenia określonych, szerzej omówionych w kasacji okoliczności, co w efekcie miało skutkować nieprawidłowym połączeniem kar, które nie powinny stanowić podstawy nowej kary łącznej, a także zastosowaniem art. 4§1 k.k., co nie było dla sprawcy korzystniejsze, niż stosowanie przepisów obowiązujących w dniu wyrokowania.

Na obecnym etapie oceny wskazanych zarzutów należy uznać, że jawią się one przynajmniej jako częściowo zasadne – w szczególności odnieść to należy do opisanego wyżej zarzutu naruszenia przepisów prawa procesowego w postaci art. 366§1 k.p.k. i art. 410 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k. oraz przepisu prawa materialnego, tj. art. 85§2 k.k.

Już pobieżna analiza zgromadzonej w aktach sprawy dokumentacji pozwala na uznanie, że Sąd orzekający nie wziął pod uwagę przy orzekaniu szeregu okoliczności istotnych z punktu widzenia prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, w tym m.in. faktu, że jedna z kar jednostkowych, która uległa połączeniu omawianym wyrokiem łącznym - tj. kara 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona w sprawie o sygn. akt II K 325/22 - została zamieniona w trybie art. 2a§1 k.w., wobec kontrawencjonalizacji czynu, na karę aresztu, zaś inna (w wymiarze miesiąca pozbawiania wolności - sprawa o sygn. akt II K 594/22) została wykonana w całości jeszcze przed wydaniem wyroku łącznego.

Powyższe powoduje, że wniosek Prokuratora Generalnego zasługiwał na uwzględnienie.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

[a.ł.]